

РЕШЕНИЕ

№ 2078

гр. София, 30.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 24.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **10472** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ във връзка с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Сдружение „М.“ срещу Мълчалив отказ на Управителя на [фирма] да се произнесе по заявление за достъп до обществена информация връчено му на 10.08.2020г. Твърди, че търсената от него информация попада в приложното поле на ЗДОИ, по който е недопустимо постановяването на мълчалив отказ, а следва да се издаде мотивирано писмено решение от задължения субект. Подробни съображения за незаконосъобразност излага в жалбата. Моли отказа да бъде отменен и преписката изпратена на ответника с указания за надлежно и законосъобразно произнасяне по заявлението.Претендира разноски.

Ответникът- Управител на [фирма] в писмена молба и чрез процесуалния си представител в с.з. твърди, че не е задължен субект по см. на чл.3 ал.2 т.2 от ЗДОИ, доколкото дружеството не разходва средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми. Претендира разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди релевираните с жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Със заявление за достъп до обществена информация връчено на 10.08.2020г. на управителя на [фирма], Сдружение „М.“ е поискало да му се предостави информация свързана с дейността на дружеството във връзка с организирането и провеждането на музикално събитие Ч. Р. Ф. „Вълча пътека“-2019г и за предстоящото му издание 8.08.2020-10.08.2020г, конкретно формулирана в 10 точки, като е посочено, че желаната форма на достъп до тази обществена информация е посредством електронна поща, който да бъде предоставен на електронен адрес.

На основание чл. 28, ал.1 от ЗДОИ, заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация се разглеждат във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 14 дни след датата на регистриране. По заявлението от 10.08.2020г, срокът за произнасяне е бил до 24.08.2020г. вкл. до посочената дата, и към настоящия момент няма произнасяне от ответника, поради което е налице формиран мълчалив отказ. На 17.09.2020г., в едномесечния срок по чл. 149, ал.2 от АПК е депозирана жалбата срещу мълчаливия отказ.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е при надлежно упражнено право на оспорване от лице с правен интерес, чиито законни интереси непосредствено се засягат от процесния акт, обективиращ отказ за предоставяне достъп до обществена информация.

Основният спор е очертан от разрешаването на въпроса, дали ответникът е задължен субект по чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ.

Съгласно чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ законът се прилага и за достъп до обществена информация, която се създава и съхранява от физически и юридически лица само относно извършвана от тях дейност, финансирана със средства от консолидирания държавен бюджет и средства от фондове на Европейския съюз или предоставени от Европейския съюз по проекти и програми. В случая видно от представената на л. 14 и сл. от делото покана за участие в процедура на пряко договаряне на осн. чл.182 ал.1 т.5 от ЗОП за възлагане на обществена поръчка с предмет: Организирането и провеждането на музикално събитие Ч. Р. Ф. „Вълча пътека“/т. 7 от поканата/ и обявление за приключване на договор за обществена поръчка /л. 19 и сл./ се установява, че дейността на търговското дружество, във връзка с която се иска информацията, е финансирана с бюджетни средства на [община]. Средствата са отпуснати целево за определена дейност във връзка с която се търси информация, за която дружеството е избрано за изпълнител. Доколкото бюджета на местните органи за управление /общините/ е едно от звената на консолидирания държавен бюджет, то следователно [фирма] е задължен по ЗДОИ субект по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 2 от ЗДОИ. Характера на средствата, с които се финансира конкретната дейност по организирането и провеждането на музикално събитие Ч. Р. Ф. „Вълча пътека“ обосновава извод, че дружеството е задължен субект само относно посочената извършена дейност.

Като задължен субект по смисъла на чл. 3, ал. 2 т.2 от ЗДОИ ответникът следва да осигури достъп до обществена информация, само относно извършваната дейност, финансирана със средства от общинския бюджет свързана с организирането и провеждането на музикално събитие Ч. Р. Ф. „Вълча пътека“-2019г. Насрещно на това задължение е правото да се изиска информация от задължения субект по въпроси, които представляват за заявителя законен интерес, освен ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права /чл. 41

от Конституцията на Република България/. Осъществяването на това право не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на другите граждани, както и срещу националната сигурност, общественения ред, народното здраве и морала.

Съгласно Решение № 7 от 4 април 1996г. по к.д. № 1 от 1996г.: „правото да се търси, получава и разпространява информация по чл. 41, ал. 1 от Конституцията принадлежи на всеки - физически и юридически лица, и защитава както интереса на личността, така и интереса на обществото да бъдат информирани. То се отнася и за печата, и за другите средства за масова информация. От друга страна, чл. 41, ал. 2 от Конституцията гарантира на гражданите достъп до информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес. /.../ Правото да се търси и получава информация по чл. 41, ал. 1 от Конституцията обхваща задължението на държавните органи да осигуряват достъп до общественозначима информация. Съдържанието на това задължение подлежи на определяне по законодателен път. То включва задължение на държавните органи да публикуват официална информация, както и задължение да се осигурява достъп до източници на информация. Неговото ограничаване на основанията, посочени в изр. 2, изисква установяване по законодателен път на обстоятелствата, които се отнасят до съображения за национална сигурност или защита на обществения ред. Това се отнася и до основанията, на които може да бъде отказвана информация на гражданите от страна на държавни органи или учреждения съгласно чл. 41, ал. 2 от Конституцията. Правото, установено в тази разпоредба е лично. То се свързва с обоснован законен интерес на гражданите, а ограничаването му - със създаването на законова регламентация на хипотезите, в които информацията съставлява държавна тайна или друга тайна, за която съществуват предвидени от закона основания за опазването ѝ“.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена информация /ОИ/ е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. В случая потърсената и отказана информация има характер на обществена такава, тъй като е свързана с обществения живот в страната. Тази обществена информация може да бъде обективизирана върху хартиен, електронен или друг носител /като звукозапис или видеозапис; чл. 2, ал. 2 във връзка с § 1, т. 1 от ДР на ЗДОИ/. С оглед търсената от Сдружение „М.“ информация по 10 точки от заявлението се установи, че тя е и служебна - която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод конкретната дейност посочена по-горе /чл. 11 във връзка с чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ/. Достъпът до служебна обществена информация е свободен и може да бъде ограничен в изрично изброените в чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ хипотези, като според ал.4 от чл.13 достъпът до служебна обществена информация не може да се ограничава при наличие на надделяващ обществен интерес.

Правопораждащ факт за задължителното произнасяне по реда на чл. 28 от ЗДОИ на Управителя на [фирма] е характера на исканата информация, свързана извършвана дейност, финансирана със средства от общинския бюджет, който е част от консолидирания държавен бюджет. Ако исканата от заявителя информация е обществена по своя характер, задълженият субект е длъжен да се произнесе по направеното искане, като предостави или откаже предоставянето на исканата информация с оглед на ограниченията по чл. 37, ал. 1 ЗДОИ. Ако исканата информация не е обществена по своя характер, за сезирания субект няма да е налице

задължение за произнасяне, тъй като компетентността му не би имала обект, по отношение на който да бъде упражнена. Характера на исканата информация и реда, по който следва да се предостави, са обстоятелства, които следва да бъдат съобразени при преценка основателността на искането, като в случай, че органът установи, че информацията не е обществена или редът по ЗДОИ е неприложим, следва да изложи мотиви в тази насока. Според правилото на чл. 38 от ЗДОИ задълженият субект е длъжен изрично да се произнесе в законоустановения срок по подаденото пред него заявление за достъп до обществена информация, с акт в който, при хипотезата на отказ, мотивирано да посочи кои са фактическите и правни основания, поради които не е възможно предоставяне на достъп до търсената информация.

При анализ на приетите по делото писмени доказателства, съдът приема, че ответникът е нарушил приложимия материален закон- чл.28, ал.2 ЗДОИ като не се е произнесъл писмено по подаденото заявление за достъп до обществена информация. Тази разпоредба задължава органите /в случая задължения субект по чл.3 ал.2 т.2 от ЗДОИ/ или изрично определените от тях лица да се произнесат с решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и да уведомят писмено заявителя за своето решение.

С оглед характера на обществените отношения, които урежда приложимия материален закон /предмета и целта на закона/ и при изричната разпоредба на чл. 28, ал.2, чл. 34 , чл.38 и чл.39 ЗДОИ за формата и съдържанието на решението, както и за връчването му, е налице императивна законова разпоредба, която изисква и задължава субектите по чл.3 от закона да се произнесат писмено по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация. При направено искане за достъп до информация задълженият субект е длъжен да разгледа подаденото заявление, извършвайки поредица от действия, регламентирани в разпоредбите на чл. 28 – чл. 33 вкл. от ЗДОИ, вследствие на които да прецени исканата информация дали е такава по определението на закона или не, налице ли са законови ограничения за достъп до исканата информация и в зависимост от това да уважи искането в пълен или ограничен обем, или да постанови мотивиран отказ. Това правило е приложимо и в случаите, когато задълженият субект прецени, че търсената информация не може да бъде получена на основание ЗДОИ. Единствената призната от специалния закон възможност за процедиране е да се постанови решение за предоставяне или за отказ за предоставяне на достъп до поисканата информация, за което да бъде уведомен заявителя. Правната конструкция по чл.58, ал.1 от АПК, уреждаща необорима презумпция, че сезираният орган не е съгласен /налице е формиран отказ/ и фикция за произнасяне /годен за обжалване акт/, е установена в защита на заявителя като му предоставя възможност да се защитава срещу бездействието на сезирания орган. След като специалният закон /ЗДОИ/ изисква изрично произнасяне на задължения субект, то неговото мълчание винаги се явява незаконосъобразен отказ в хипотезата на чл.58, ал.1 АПК.

Необсъждането поотделно на направеното заявление по пунктове препятства както жалбоподателя, така и съда да изведе волята на органа и практически се приравнява на липса на мотиви.

По изложените по-горе съображения съдът намира, че оспорения в настоящото производство мълчалив отказ е незаконосъобразен поради противоречие с разпоредбата на чл. 38 от ЗДОИ. Отказът следва да бъде отменен, а административната преписка да бъде върната на задължения субект за произнасяне.

При новото произнасяне актът следва да бъде постановен от компетентния за това орган по чл. 3 ЗДОИ във връзка с чл. 28, ал. 2 от ЗДОИ, в предвидената писмена форма - решение, което да съдържа посочените в чл. 34, съответно чл. 38 от ЗДОИ реквизити, и при спазване на предвидената в Глава трета на ЗДОИ процедура за предоставяне на достъп до обществена информация.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора, и на основание чл. 143, ал. 1 АПК в полза на жалбоподателя следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК вр.с чл.144 от АПК вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, както и 10 лв. държавна такса

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Мълчалив отказ на Управителя на [фирма] да се произнесе по заявление за достъп до обществена информация връчено му на 10.08.2020г. от Сдружение „М.“.

ИЗПРАЩА делото като преписка на Управителя на [фирма] за произнасяне по заявлението в четиринадесет дневен срок от влизане на настоящото решение в сила съобразно мотивите, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА „Фараон-56“ Е. да заплати на Сдружение „М.“ разноски в размер общо на 110 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

Съдия: